

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2022/1945**z dnia 21 lutego 2020 r.****w sprawie dokumentów wydawanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 18 ust. 1 i 4 oraz art. 26 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej***(notyfikowana jako dokument nr C(2020) 1114)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady (UE) 2020/135 z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie zawarcia Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 18 ust. 1 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ⁽²⁾ (zwanej dalej „Umową”) stanowi, że państwo przyjmujące może nałożyć na obywateli Zjednoczonego Królestwa, członków ich rodzin oraz na inne osoby zamieszkujące na jego terytorium zgodnie z warunkami określonymi w tytule II Umowy obowiązek wystąpienia z wnioskiem o nowy status pobytu nadający prawa na podstawie tego tytułu oraz o wydanie dokumentu poświadczającego taki status.
- (2) Zgodnie z art. 18 ust. 4 Umowy, w przypadku gdy państwo przyjmujące zdecyduje, że nie będzie nakładać na obywateli Zjednoczonego Królestwa, członków ich rodzin ani na inne osoby zamieszkujące na terytorium państwa przyjmującego zgodnie z warunkami określonymi w tytule II Umowy obowiązku wystąpienia z wnioskiem o nowy status pobytu jako warunku legalnego pobytu, osoby kwalifikujące się do prawa pobytu mają prawo do otrzymania, zgodnie z warunkami określonymi w dyrektywie 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾, dokumentu pobytowego zawierającego oświadczenie, że został wydany zgodnie z Umową.
- (3) Art. 26 Umowy stanowi, że państwo miejsca pracy może nałożyć na obywateli Zjednoczonego Królestwa, posiadających prawa jako pracownicy przygraniczni na podstawie tytułu II Umowy, obowiązek wystąpienia o wydanie dokumentu potwierdzającego, że posiadają takie prawa na podstawie tego tytułu oraz że mają prawo do uzyskania takiego dokumentu.
- (4) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1030/2002 ⁽⁴⁾ określa jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich. Taki wzór zawiera wszystkie niezbędne informacje oraz spełnia bardzo wysokie wymagania techniczne, w szczególności pod względem cech zabezpieczających na wypadek podrobienia lub fałszerstwa.
- (5) Dlatego też, po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej, format ten powinien być również stosowany w odniesieniu do dokumentów pobytowych wydawanych obywatelom Zjednoczonego Królestwa, członkom ich rodzin i innym osobom zamieszkującym na terytorium państwa członkowskiego zgodnie z warunkami określonymi w tytule II Umowy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.⁽³⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiające jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz.U. L 157 z 15.6.2002, s. 1).

- (6) Format ten jest również właściwy dla dokumentów wydawanych obywatelom Zjednoczonego Królestwa, posiadającym prawa jako pracownicy przygraniczni w państwie członkowskim miejsca pracy.
- (7) Ponieważ dokumenty te będą służyć jako dowód praw przewidzianych w tytule II Umowy, oświadczenie, że dokumenty te zostały wydane na mocy Umowy, powinno zostać ujęte w polu 10 „Rodzaj zezwolenia”.
- (8) W polu 12 „Uwagi” państwa członkowskie powinny podać, czy dokument pobytowy został wydany na mocy art. 18 ust. 1, czy też art. 18 ust. 4 Umowy.
- (9) Aby zapewnić możliwość sprawdzenia tożsamości posiadacza w sposób niepozostawiający wątpliwości, okres ważności tych dokumentów powinien wynosić nie mniej niż pięć lat i nie więcej niż dziesięć lat, aby umożliwić aktualizację zdjęcia posiadacza.
- (10) Zgodnie z art. 19 ust. 2 Umowy dokumenty wydane przez państwa członkowskie na mocy art. 18 ust. 1 Umowy powinny obowiązywać dopiero po zakończeniu okresu przejściowego przewidzianego w art. 126 Umowy.
- (11) Państwa członkowskie mogą jednak już w okresie przejściowym rozpocząć wydawanie dokumentów pobytowych obywatelom Zjednoczonego Królestwa na mocy art. 18 ust. 1 lub art. 18 ust. 4 Umowy, jeżeli zdecydują się na to ze względów administracyjnych lub innych. Rozporządzenie (WE) nr 1030/2002 zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1954 ⁽⁵⁾ nie jest jednak jeszcze w pełni stosowane. W związku z tym państwa członkowskie powinny stosować obecny format dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich określony w rozporządzeniu (WE) nr 1030/2002 zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 380/2008 ⁽⁶⁾ do czasu stosowania rozporządzenia (UE) 2017/1954.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu powołanego w art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1683/95 ⁽⁷⁾,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wydając dokument pobytowy na podstawie art. 18 ust. 1 lub 4 Umowy, państwa członkowskie stosują format określony w rozporządzeniu (WE) nr 1030/2002 zmienionym rozporządzeniem (UE) 2017/1954.

Wpis w polu 10 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1030/2002 „Rodzaj zezwolenia” brzmi „Art. 50 TUE”. W polu 12 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1030/2002 „Uwagi” państwa członkowskie podają, czy dokument został wydany na mocy art. 18 ust. 1, czy też art. 18 ust. 4 Umowy.

Okres ważności dokumentu pobytowego wynosi nie mniej niż pięć i nie więcej niż dziesięć lat.

Artykuł 2

Państwa członkowskie wydają dokumenty na podstawie art. 26 Umowy według jednolitego wzoru zezwoleń na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego dla obywateli państw trzecich określonego w rozporządzeniu (WE) nr 1030/2002 zmienionym rozporządzeniem (UE) 2017/1954.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1954 z dnia 25 października 2017 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1030/2002 ustanawiające jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz.U. L 286 z 1.11.2017, s. 9).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 380/2008 z dnia 18 kwietnia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1030/2002 ustanawiające jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz.U. L 115 z 29.4.2008, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1683/95 z dnia 29 maja 1995 r. ustanawiające jednolity formularz wizowy (Dz.U. L 164 z 14.7.1995, s. 1).

Wpis w polu 10 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1030/2002 „Rodzaj zezwolenia” brzmi „Art. 50 TUE – pracownik przygraniczny”.

Okres ważności dokumentu wynosi nie mniej niż pięć i nie więcej niż dziesięć lat.

Artykuł 3

Do czasu wdrożenia przez państwa członkowskie rozporządzenia (UE) 2017/1954 stosują one format określony w rozporządzeniu (WE) nr 1030/2002 zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 380/2008 z wykorzystaniem tych samych wpisów, które zostały określone w art. 1 i 2 niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Państwa członkowskie stosują niniejszą decyzję najpóźniej od dnia następującego po zakończeniu okresu przejściowego.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do wszystkich państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 lutego 2020 r.

W imieniu Komisji
Ylva JOHANSSON
Członek Komisji
